

عنوان مقاله:

مجموعه باستان شناسی بلخی - مروی در شمالشرق ایران، فرهنگی بومی یا نفوذ فرهنگی

محل انتشار:

دومین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حامد طهماسبی زاوه - دانشجوی باستان شناسی، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

استقرارهای مجموعه باستان شناسی بلخی - مروی (BMAC) در اواخر هزاره سوم و نیمه اول هزاره دوم ق.م در گستره جغرافیایی جنوب ترکمنستان، شمالشرق ایران، شمال افغانستان، جنوب ازبکستان و تاجیکستان شکل و توسعه یافتند. یکی از مهمترین مسائل باستان شناسان درباره این مجموعه باستان شناسی، مکان شکل گیری و نحوه گسترش آن است. کاوش های باستان شناسی و همچنین اطلاعات حاصل از بررسی های باستان شناسی در شمالشرق ایران، نشان از حوزه گسترده پراکنش استقرارهای مجموعه بلخی مروی در این منطقه دارد. پاسخ به این سوال که آیا، این پراکنش محوطه ها در اثر نفوذ فرهنگی است که در منطقه بلخ و مرو شکل و سپس به سمت خراسان انتشار یافته است؟ یا اینکه، شمال شرق ایران خود یکی از کانون های اصلی شکل گیری این فرهنگ بوده است؟ مهمترین هدفمان از ارایه نحوه گسترش پراکندگی استقرارهای مجموعه بلخی مروی در شمال شرق ایران است. در این پژوهش با توجه به اطلاعات حاصل از کاوش در محوطه های چلو جاجرم، تپه عشق بجنورد، شهرک فیروزه نیشابور، محوطه رزه و تپه دامغانی سبزوار به معرفی حوزه پراکنش مجموعه باستان شناسی بلخی مروی در شمال شرق ایران پرداخته خواهد شد. مدارک و یافته های باستان شناسی، از جمله کشف کالاهای تجملی در کنار اشیای روزمره فرهنگ بلخی مروی، نشان از بومی بودن این فرهنگ در شمال شرق ایران دارد.

کلمات کلیدی:

فرهنگ بلخی - مروی، شمالشرق ایران، فرهنگ بومی، کالاهای شأن زا، کالاهای روزمره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541012>

